

Nokkosen tie valmiiksi tuotteeksi Frantsilassa

Nokkosen tie alkaa pienen pienestä siemenestä. Siemenet kylvetään huhtikuun lopulla taimikasvatuskennoihin. Niissä siemenet itävät ja kasvavat taimiksi. Kesäkuun alussa syksyllä käännetty maa lannoitetaan kompostilla ja muokataan kuohkeaksi. Tämän jälkeen maahan levitetään mansikkamuovit. Noin viikko muovien levityksen jälkeen muovit rei'itetään ja taimet istutetaan reikiin. Taimet nostetaan muutamaa päivää ennen istutusta ulos kasvihuoneesta, jotta ne ehtivät tottua ulkoilmaan tutussa kasvualustassaan ennen istutusta.

Ensimmäinen sato saadaan heinä-elokuussa, tällöin nokkoset puidaan yrttipuimurilla. Nokkoset kuivataan isoissa lavakuivureissa. Kuivuttuaan nokkoset ajetaan puimakoneen läpi. Puimakoneessa lehdet irtoavat varsista. Tämän jälkeen nokkoset laitetaan ilmatiiviisiin säkkeihin ja kuljetetaan Tippavaaran tuotantotiloihin.

Tippavaarassa nokkoset jauhetaan erikokoisiksi rouheiksi ja jauheiksi. Teehen menevä nokkonen tehdään karkeaksi rouheeksi, leipänokkonen on hieman hienompaa ja mausteseoksiin ja uutteisiin menevä nokkonen jauhetaan aivan hienoksi. Sopivan kokoisista nokkosjauheista sekoitellaan muiden kasvien kanssa erilaisia teitä ja mausteita. Uutettaessa nokkosjauhe sekoitetaan etanoli-vesi seokseen ja annetaan uuttua noin kaksi viikkoa, jonka jälkeen kasvisakka poistetaan seoksesta.



Käyttö rohtona

Rohdokseksi kerättävä nokkonen on parhaimmillaan kukkivana. Nokkosen juuret kerätään aikaisin kesällä tai myöhään syksyllä. Ennen nokkonen kelpuutettiin rohdoksi lähes joka vaivaan. Ikivanha tapa on nokkospiiskaus: ärsytyshoito, jonka avulla saadaan haitalliset aineet poistumaan ihon kautta. Sitä on käytetty mm. kihdissä, ihottumissa, halvauksissa ja tulehdussairauksissa. Suomessa on tunnettu nokkossaunan lääkitsevät vaikutukset. Potilaan iho on voideltu ja sen jälkeen häntä on vihdottu kuivatulla nokkoskimpulla. Tätä on käytetty parannuskeinona mm. angiinan jälkitautina tulleeeseen niveltulehdukseen. Nokkospiiskaus synnytti rakkuloita, jotka voideltiin vaseliinilla ja kiedottiin villahuiviin.

Nokkonen sopii hyvin anemian hoitoon, lisäämään virtsaneritystä, stimuloimaan munuaisten toimintaa ja poistamaan virtsahappoja. Nokkosta on käytetty tukihoidtona virtsateiden tulehdusten yhteydessä lisäämään virtsateiden huuhtelua. Sillä on myös edullinen vaikutus eturauhasen liikakasvussa. Reumaattisiin sairauksiin nokkosta on käytetty hoitona sekä sisäisesti että ulkoisesti mm. nokkospiiskauksen muodossa. Nokkonen alentaa verensokeria, tasaa verenpainetta ja edistää suoliston toimintaa. Se myös lisää imettävien äitien maidoneritystä. Nokkosta pidetään kaikin tavoin terveellisenä, vahvistavana ja vastustuskykyä lisäävänä kasvina. Nokkosen siemeniä on käytetty potenssirohtona.

Ulkoisesti käytettynä nokkonen lisää ihon pintaverenkiertoa. Lehdistä puserrettua mehua tai juurista keitettyä teetä on käytetty ulkoisesti erilaisiin ihovaivoihin ja peräpukamiin. Nokkostee ja -kylvyt sopivat ihottuman ja ihon hilseilyn hoitoon. Pumpuliin imeytettyä nokkosen puristemehua on käytetty tyrehtyttämään nenäverenvuotoa.